7

ORDINIS MEDICI DECANVS

IO. ANDREAS MVRRAY D.

MEDICINAE ET BOTANICES PROFESSOR P. O.

SPINAE BIFIDAE EX MALA OSSIVM CONFORMATIONE INITIA

PERSEQVVTVS

DOCTISSIMOS ALIQVOT VIROS IVVENES
RECENS DOCTORIS MEDICI HONORIBVS
CONDECORATOS

COMMENDAT.

GOETTINGAE

LITTERIS *JOANNIS CHRISTIANI DIETERICH.*

MDCCLXXIX.

WELLCOME LIBRARY INSTITUTE

SPINAE BIFIDAE EX MALA OSSIVM
CONFORMATIONE INITIA.

---

§. I. Spina bifida licet, computo ad aliorum morborum numerum exacto, rarum omnino numinis benignitate malum ſit: haud exigua tamen hiſtoriarum ſingularium hinc inde diſperſarum copia exſtat, quae vel curatius vel oſcitantius eiusdem naturam perſequuntur. Dubio quoque vacat, crebrius longe illam obuiam veniſſe et multo praecocius, quam ſcite et pro dignitate conſideratam ab hisce, quibus ad id occaſio patuit, quum vel viuo adhuc infante pro alius generis tumore illam habuerint, vel ſubita mors indaginis vlterioris deſiderium vna cum vita infantis ſufflaminauerit. Multa tamen disſuadent, ad hoc vitium locum ſpecioſum HIPPOCRATIS *a*), vti quidam volunt, transferre, modo ſua ſerie legatur, in quo haec verba: "Alius morbus oritur ex defluxione capitis per venas „in ſpinalem medullam. Inde autem in ſacrum os impetum facit, „quo medulla ipſa fluxionem perducit, et in coxendicum acetabula ſiue „iuncturas deponit". Qui vero TVLPIO honorem primae huius vitii obſeruationis et deſcriptionis tribuunt, meminerint, iuſtius ad FO-

a) De glandulis in Opp. omn. Vol. 1. p. 420. Ed. LIND.

RESTVM *b*) pertinere, qui illud quidem, circa nucham occurrens, paullo obſcurius deſcripſit, vt ambiguum, vtrum cum cranio potius an cum ceruice communionem haberet, et poſt eum ad ſummum ſui temporis botanicum CASPARVM BAVHINVM *c*), qui illud ſupra vertebras lumborum vidit. TVLPIO *d*) nihilo minus tamen pluries illud obuenit, vt vel inde vitae periculum ex eiusdem inciſione cognoſceret, et primus, cultro anatomico ad interiorem oſſium labem perquirendam vſus, icone illud adumbrauit, a quo et illud ſpinae bifidae nomen obtinuit, quod in hydrorachitidem nuperius SAUVAGESIVS *e*) mutauit. Rariſſimo exemplo ſimile quoddam malum in adultis emerſiſſe viſum eſt, vt in virgine hectica viginti annorum inter ſcapulas, et in foemina quinquaginta annorum in fine oſſis ſacri ex pondere maiori nixu eleuato *f*). Quoniam vero vertebras ipſas ſcrutari neglectum, quod quidem absque cultri adiumento vix fieri poteſt, dubium haud exiguum ſupereſt, an verus hisce, quibus ſacculus adhaeſit hydropicus, ſpinae hiatus contigerit. Rectius ad infantilis aetatis morbos reſtringitur, et eos quidem, quorum prima initia intra matris vterum concepta fuerunt, quamuis partu abſoluto, modo ſuperſtes vita ſit, incrementa plerumque noua patiatur miſeriarumque multiplex augmentum.

§. 2. Scilicet cognoſcitur malum tumore ſpinae vertebrarum alicubi adhaereſcente, molli, renitente, initio profundius rubro vel liuido, dein cuti concolore, ſaepe pellucido, ſubrotundo, ex paruis principiis ad magnitudinem iuglandis, oui, vel pugni, vel inſigniorem increſcente, baſi ſubinde anguſta, vt pedunculum referat, plerumque autem lata. Pingitur tumor aliquando venis turgidis in ſuperficie, quae ipſa in aliis excoriata cernitur vel exulcerata, imo aliquando gangraena correpta. Nulla quidem totius columnae vertebralis pars eſt, in qua non poſtice prouenerit. Valde raro tamen collum occupat et ſupre-

b) *Obſeru. chir. L. 3. Obſ. 7.*

c) Vid. caſus in SCHENCKII *Obſeru. medic. Lib. 5. p. 662.*

d) *Obſ. med. L. 3. c. 29. 30. c. Tab. p. 231.*

e) *Noſol. T. 2. p. 497. Ed. 4.*

f) HÖCHSTETTERI *Diſſ. de ſpina bifida in coll.* HALL. *Diſſ. pract. T. 7. P. 1. p. 491.*

premum dorſum, frequentius dorſi inferiorem plagam, vt plurimum lumborum vertebras et ſacrum os, omnium autem rariſſime in infimo ſacro emergit. Ob hoc ſedis mali diſcrimen non incongruum eſt, ſpinam bifidam in ceruicalem, dorſalem, lumbarem et ſacralem diſtinguere. Quoniam vero ſubinde non vnum modo ſed plura vertebrarum genera ſimul vitiata ſunt, interdum opus eſt aliqua horum nominum connectere, e. c. nomen dorſali lumbaris, lumbari ſacralis rel. Non minor ſubeſt in interioribus tumoris diuerſitas. Inciſis enim integumentis communibus et ligamento vaginali, quod ſpecum vertebralem intus obueſtit, erumpit vel maiori vel minori quantitate aqua limpida, vel ſtagnatione viſcoſa, ichoroſa, rarius ſimul purulenta vel ſanguinea. Dura mater diſtenta pariter prominet, ſed a tubo mox dicto ſoluta; item pia meninx ſeiuncta a medulla ſpinali. Fatendum tamen pleroſque auctores non ſatis diſtincte quantitatem aquae memoraſſe inter ſingulas haſce membranas collectae, eandemque multiplici modo variare poſſe. Medulla ſubiecta vel ſana eſt, aliquando anguſtata cum tenacitate *g*), plerumque tamen praeter naturam flaccida, imo et hydatidibus obſita, vel in liquamen verſa, vt defeciſſe viſa fuerit, niſi infra limitem medullae huius conſuetum, ſiue vertebram primam vel ſecundam lumborum, aqua collecta exſtiterit. Verum defectum medullae ſpinalis ſuperius ſubfuiſſe, dubito, niſi in monſtris, quibus ipſum cranium cerebro orbum fuit *h*). In quibusdam vel ipſa medulla vel nerui inde propullulantes ſua ſede dimoti et diſtorti intra tumorem offenduntur.

Et haec pauca quidem de mollium partium alienata natura praemittere opus fuit, vt, totius morbi obtutu, iudicium, quod de ſpinae bifidae ortu feram, tanto aequiori lance librari queat.

§. 3. Praeprimis autem in hac commentatione labi iſti immorandum eſt, quam ipſae vertebrae ſubeunt. Haecce hiatu conſiſtit, eo loco obuio, vbi in aetate prouectioribus apophyſes ſpinoſae obtinent. Hic hiatus iactura vel maiori vel minori vicinae ſubſtantiae oſſeae plerumque iungitur. Fuit puella tumore lumbari pugni magnitudinis foe-

 data,

g) Ill. ACREL, in *Vet. Ac. Handl. 1748. p. 290.*

h) Vt in obſeruationibus cll. LITTRE in *Mém. de l'ac. d. ſc. de Paris 1701. p. 42. et* MORGAGNI *de ſed. et cauſ. morb. Lib. 3. Epiſt. 48. art. 50.*

data, qui ipſe tandem in gangraenam tranſiit, in quo tamen nonniſi apertura tam exigua vertebrae apparuit, vt vix ciceris granum admitteret *i*). Recentiori caſu ſimiliter vertebra tantum vnica eaque lumbaris infima hiauit *k*). Sed raro tam anguſto limite oſſis vitium terminatur. Legitur exemplum trium vertebrarum lumbarium, poſtice dehiſcentium *l*); aliud duarum dorſalium et totidem lumbarium *m*). In alio tres vltimae lumbares et omnes oſſis ſacri hiarunt *n*). Imo bifurcata exſtitit ſpina in omnibus vertebris dorſi, vsque ad ſextam vertebram colli *o*); alio caſu per colli vertebras tres et totum dorſi et lumborum tractum *p*); alio a ſexta vertebra dorſi vsque ad os coccygis *q*); iterum alio ab vltima vertebra dorſi ad oſſa innominata *r*); vel ab hoc initio vsque ad coccygem *s*). In ſceleto, quod coram habeo, infra amplius deſcribendo, hiatus iſte inde a tertia vertebra lumbari per totum os ſacrum animaduertitur.

Amplitudo vero huius hiatus varia: ſubinde latitudine corporum vertebrarum anguſtior eſt, aliquando eam ſuperat, et tota ſpecus hoc loco amplior apparet. Superſunt nonnunquam criſtae quaedam rotundatae ramorum iſtorum oſſeorum, qui ad apophyſes ſpinoſas formandas conferunt et tangi commode etiam viuo adhuc infante ſubinde poſſunt, non ita vero vtrinque conuergunt, ac ſi defectus vnice cartilaginis intermediae ſubeſſet, ſed vel ſitu obliquo vel perpendiculari proſtant, in aliis et hae ipſae deficiunt. Quin exſtitit, in quo tres proceſſus ſpinoſi cum affinibus obliquis et transuerſalibus vertebrarum trium inferiorum lumbarium omnino defuerunt, ſuperſtite ſolo corpore vertebrarum *t*). Memorabilis quoque caſus infantis eſt, in quo fiſſura ipſius corporis vertebrae tertiae conſpecta, per quam vas quod-

dam

i) RVYSCH *Obſ. 36.* in *Opp. omn. T. 1. p. 35. ſqq.*
k) PORTAL in *Mem. de l'ac. d. ſc. de Paris 1770. p. 239.*
l) RVYSCH *l. c. Obſ. 34. Fig. 37.*
m) HEVERMANN in *verm. Bemerk. und Unterſuch. T. 1. p. 307.* RICHARD in *Journ. de Medec. 1768. p. 141.*
n) TREW in *Comm. Noric. 1743. p. 156.*
o) KERKRING *Spicil. anat. p. 57.*
p) BIDLOO *Opp. anat. chir. Dec. 2. p. 193. Tab. 4.*
q) GILD in *Diſſ. de ſpina bifida* in HALL. *coll. pract. T. 7. P. 1. p. 517.*
r) TVLP. *Obſerv. p. 232.*
s) *Eph. N. cur. Dec. 2. Ann. 2. p. 364.*
t) HOCHSTETTER *l. c. p. 488.*

dam lymphaticum tranſiit, liquidum tumori ſubminiſtrans *u*). Ita et hiatum per ipſa corpora vertebrarum ſupponit exemplum, in quo pollex in ipſum cauum abdominis intrudi potuit, per quam fiſſuram vena haemorrhoidalis interna in tumorem tranſiit *x*). Tumoris vero ea etiamſi ſemper fere ratio ſit, vt foras promineat: ſunt tamen, in quibus vitioſe diſtarunt vertebrae, vt digitus adeo immitti per interſtitium poſſet, et tumor cum abdominis cauo communionem haberet *y*).

§. 4. Ex tanta tam mollium quam durarum partium degeneratione non poſſunt non effectus multi moleſti imo deleterii enaſci, qui pro ſede ipſa mali et deſtructione partium variant. In vniuerſum infantes ſitum ſupinum ferre ob preſſionem doloroſam non poſſunt, ſed eiulatu, agitationibus imo conuulſionibus, eum permutare nutricem cogunt. Plerumque pedibus inſiſtere nequeunt eo aetatis ſtadio, quo id alias permittitur, quod caue ne vbiuis paralyſi ex compreſſione medullae ſpinalis vel neruorum exinde ad artus inferiores tendentium per aquam tribuas, quum ex dictis manifeſtum ſit, defectus ſaepe in vertebris notabiles incidere, quas ipſas fulcrum corpori neceſſarium ſubminiſtrare inter omnes conſtat. Accedit, deformitatem in pedum oſſibus aliquando ſubeſſe, et vitioſe iſtos introrſum verti. Vera crurum reſolutio vel atrophia combinari ſolet. Sunt qui pedum quidem officio ſatis libere vtuntur, ſed neque lotium, neque deiectiones aluinas continere poſſunt. Finitur vero vita vi indies magis redundantis et medullam ſpinalem comprimentis et reſoluentis aquae, vel ſuppuratione exorta, quae ſubinde vertebras ipſas arrodit, vel gangraena. Alias mortis cauſas in affectibus quibusdam ſimul grauantibus quaeras, ſaepe ſatis manifeſtis, vt hydrocephalo, ſaepe autem viſui ſeſe ſubtrahentibus, quamdiu abdita corporis loca perueſtigare vel non datur, vel a medico anatomiae ignaro non concupiſcitur.

§. 5. Rara igitur exempla ſuperſtitis ſub hoc malo vltra hebdomades vel menſes aliquot vitae. Tanto memoratu digniores ſunt caſus ab

u) SALZMANN *Diſſ. de tumoribus quibusdam ſeroſis externis p.* 10.
x) *loc. cit. p.* 11.
y) *l. c. p.* 26.

ab ill. Equite ACREL z) recenſiti bini, quorum unus ad puerum octauo anno mortuum, alter ad puellam anno decimo ſeptimo adhuc viuum et libero artuum inferiorum exercitio gaudentem, ſpectat. Non minus notabilis narratio de puella duodecim annis maiori eſt, quae, etſi hydrocephalo ſimul laboraret, mentis tamen ſanae fuit, menſtruum fluxum tempeſtiue experta, ſed ſexto anno pedum vſu cum eorundem tabe priuata, praegreſſis foedis inferiorum artuum vlceribus, tandem periit *a*). Alius infans poſt quintum adhuc annum malo ſuperuixit *b*).

§. 6. Quum vero iam ad indaginem cauſae, quae primam huic miſerando malo originem dedit, deuoluor, expendendum primum breuiter pondus variarum ſententiarum, quas de hac re fouerunt.

Sunt, qui peruerſae matris imaginationi ſpinam bifidam tribuunt, dum iſta viſu obiecti horridi perterrita fuerit, vel ira vehementiori ſuccenſuerit, vel, vt caſum ſingularem afferam, ceruo lanionis arte ad ſpinam diuulſo obſtupuerit. Hancce vero cauſam ſi refutare vellem, in vniuerſum leuitas argumentorum de vi imaginationis matris in foetum demonſtranda eſſet. Sufficit repetere, tantum non ſemper nonniſi poſt labem infantis iamiam obſeruatam inter multas de ea coniecturas matrem ſubſtitiſſe ad cauſam ſuo iudicio probabilem, multasque perperam de forma foetus metuiſſe, vtpote, quum in lucem ille ederetur, integerrima. Dabo commotiones animi fortiores vim inferre valetudini grauidae et foetum ſimul labefactare, quid vero poteſtatis commotio iſta in monſtroſa fabrica condenda habeat, non video. Haec vero praeciſe labes tanto minus imaginatione matris in foetum transferri poteſt, quum eiusdem ideam formare ſibi ob abditam naturam et raritatem mater non poſſit.

Alii accuſant iniuriam quandam externam, cui mater vtero gerens obnoxia fuit, ex lapſu in dorſum, cui plurimae matres inhiarunt, quin tum, quando ne vlla quidem cutis laeſio apparuit, percuſſione lumborum manu ipſius matris repulſam quondam aegre ferentis peracta, vel ictu

im-

z) *K. Vet. Acad. Handl. 1748. p. 291. 292.*

a) TREW in *nov. act. nat. curioſ. T. 2. p. 394. ſq.*

b) TITSING in SWIET. *Comment. T. 4. p. 127.*

improuiſo abdomini applicato, alliſione eiusdem ad corpus quoddam durum, item nixu intenſo ſub ponderis eleuatione, rel. Quicquid harum aliarumque iniuriarum ſit, naturae prouidentiam non ſatis mirari poſſumus, quae tenello foetus corpori eiusmodi munimenta praefixit, quae niſi vehementior accedat vis, vel abortum ciens vel ipſam infantis mortem intra vterum concitans, leuiores impetus eludant et obtundant. Etenim, praeter muſculoſa membranacea et adipoſa ſtrata, ſuapte natura mollia et continuo mucilaginoſo et pingui halitu oblita, quae vterum antrorſum et ad latera ambeunt, ipſe vterus nouum tutamen praebet, tum et amnii liquidum foetui circumfuſum, tanto vberius, quo exilior foetus ſit, et conſequenter obtundendis iniuriis tanto aptius. Poſtice et ipſa oſſea vertebralis columna et craſſior caro tanto firmius incidenti violentiae obſtaculum praetendunt. Fac vero haecce omnia clauſtra non frangendae iniuriae illatae ſufficere et ita ſpinam foetus eſſe collocatam, vt in hanc praecipue ſeſe exſerat, ratio non ſatis idonea concipi mente poteſt, cur ſpinae cartilagine media iunctae violenter potius diuellantur, quam apophyſium transuerſalium a corporibus vertebrarum dimotio fiat, quibus cartilago pariter in foetu interſeritur. An muſculi et tendines lateralibus hiſce partibus affixi plus obſtaculi ponunt? Nec vnquam labes, quae violenter ſolidis inducitur, ſpeciem tanti ordinis prae ſe fert.

Regeri eadem iis poſſunt, qui violentiam quandam infanti partu difficiliori illatam pro cauſa ſtatuunt. Quae aſſertio, ſi quid fulcri habeat, primum demonſtrari oportet, non ante enixum iam malum exſtitiſſe. Augeri vi vrgentis lymphae ſub partu difficili, lubenter dabo.

Magis ſpeciem veri argumentum habet, quod ſpina iſta bifida a ſitu foetus minus opportuno in vtero proueniat. Decantatae heic de thoracum et veſtimentorum grauidarum ſtricturis querelae redeunt, quibus praecipue ſpina vertebralis vltra ſolitum limitem incuruata per lentam muſculorum ſpinoſis et transuerſalibus apophyſibus affixorum contractionem diuellatur. Inter recentiores in hac cauſa defendenda HEVERMANNVS *e*) in primis multus eſt. Sed iterum non patet ratio, cur diuulſio oſſium poſtice, nec ad latera prope corpora vertebrarum, con-

e) *l. c. p. 308.*

contingat; nec iactura ſubſtantiae oſſeae, quae ſaepe manifeſta eſt, vt ſupra ſignificaui, inde declarari poteſt.

§. 7. Aſt quoniam tota natura mali conſiderandi duplici momento continetur, accumulatione ſcilicet lymphae in loco affecto et vitio ipſorum oſſium: praecipue diſpiciendum, vtrum illa hoc ipſum produxerit, an obuerſa ratione hiatu oſſium iam enato hic modo affluenti a tergo lymphae et expanſioni membranarum, quae illam continent, locum conceſſerit. Fontem huius lymphae non vnum eſſe experimentia docuit, nempe vel intra ipſum canalem vertebralem iſta exſudat, vel ex capite hydrocephalo vitiato defluit, vel rariſſimo exemplo per vas lymphaticum ipſum corpus vertebrae perforans illuc deriuatur *d*).

Fauet hiſce, qui plurimum virium aquae morboſe collectae adſcribunt, connubium iſtud hydrocephali cum ſpina bifida haud infrequens, ſub quo preſſio capitis aliquando tumorem ad ſpinam auxit, et aperto illo decreuit mole caput, imo collapſum eſt. Ita PLATNERVS *e*) "haec tenerior, inquit, cartilago, (ſcil. ſpinae vertebralis in foetu media) in pueris et vt videtur etiam in nondum maturis ac in vtero haerentibus partubus ab increſcente humore ita premitur, vt illa teneriora ac cerea oſſicula inter ſe diducantur, cutis vero ab humore qui ſubeſt, attollatur". Nec diſcrepare MORGAGNI *f*) ab ea ſententia videtur, quae deſcenſum aquae ex hydrocephalo primam mali cauſam aſſignat. Perpetuum vero non eſſe illum deſcenſum, ſed in quibusdam e contrario aſcendiſſe lympham ad caput et in amplum molem illud commutaſſe legitur *g*). Sed etiamſi praeſente vtroque malo ſimul, de alterutrius origine lux aliqua peti omnino poſſit: non ſatis tuto aſſeritur ideo, quoniam duo mala ſimul incidunt, vnum eſſe cauſam alterius. Et noua omnino difficultas enaſcitur, ſi ſpinae bifidae absque dicto comitatu exorientis initiis inſiſtendum eſt. De quo tamen caſu pariter pronunciatum, lympham ſpecum vertebrarum occupantem diſtentis fibris circumpoſitis vel ex toto ruptis cauum dilataſſe cum apo-

phy-

d) Vid. hiſtoria §. 3. *p.* 6. ad finem *cit.*
e) *Chirurg. p.* 471.
f) *De ſed. et cauſ. morb. Lib.* 1. *Epiſt.* 12. *Art.* 9.
g) *loc. cit.*

phyſium ſpinoſarum ſolutione *h*). Similiter ſenſit b. HALLERVS "in hoc malo, inquiens, dura meninx ab humore diſtenta molles ſpinas lumborum et ſacri oſſis aut non ſinit coire, aut male glutinatas diuidit et obliterat." *i*). Si vero aqua morboſe congeſta tantum oſſa diducendi niſum habeat, mirum eo praeciſe loco columnae vertebralis tumorem hydropicum rariſſimum eſſe, quo expanſionis ſumma libertas, ſcilicet inferiori oſſis ſacri ſede. Haec ſcilicet per naturam in foetu etiam absque cartilagine hiat et ſaccus durae matris minus ibi firmamenti habet, vtpote quum ligamentum iſtud robuſtum denticulatum dictum, quo pia meninx cum dura in canali vertebrali nectitur, ad duodecimam dorſi vertebram iam deſinat, nec pinguedo poſtice cauum claudens obſtaculum redundanti aquae ſtruere poſſit. Non deſcendere duram membranam vsque ad finem oſſis ſacri innuit quidem MORGAGNI *k*): contrarius vero eſt HALLERVS *l*). Et quodſi etiam eo non pertingeret, notum tamen eſt, in quam molem vsque expanſioni membranae auſcultent, prout et vere ibidem aliquando haud mediocres tumores enaſcuntur. Et quoniam liberae viae ſunt inter cerebri caua et fiſtulam ſpinalem et in foetu cranii oſſa ſuturis nondum iunguntur: longe minus reſiſtentiae cranium accumulationi lymphae ponit, quam theca vertebralis, cui inſuper foetus ad ima vergens capitis ſitus fauet. Vnde conſequeretur, hydrocephalum indiuiduum ſpinae bifidae comitem eſſe debere, quod tamen connubium non raras exceptiones admittere, obſeruationibus conſtat.

§. 8. Sub hiſce anguſtiis vero propius longe accedere mihi videor, ſi vitium in prima oſſium, quae ſpinam bifidam fingunt, conformatione, pro cauſa tumoris accipiam, potiusque cauſam naturam ſuo in opere turbantem et impedientem, quam ſoluentem in vnita reprehendam. Quam ideam me non temere et feſtinanter arripuiſſe, ſed grauibus argumentis ductum eſſe amplexum, ex ſequentibns patebit. Nec crediderim in vlla aliarum recenſitarum a me ſententiarum approbanda tam faciles futuros fuiſſe auctores autoptes, niſi plerique in ſcru-

 tanda

h) Sunt propria verba cl. GILD in elegante *Diſſ. loc. cit.* p. 509. obuia.
i) *Elem. Phyſiol. T. 4. p. 87.*
k) *De ſed. et cauſ. morb. Epiſt. 12. art. 9.*
l) *Elem. Phyſ. T. 4. p. 88.*

tanda ipſa labe loci affecti acquieuiſſent, vel parum de reliquis corporis aegri partibus ſolliciti, vel ab harum inueſtigatione ſuperſtitione parentum prohibiti, et niſi de valetudine parentum, matris praecipue, negligentius longe ſciſcitati fuiſſent hosce, qui de ea reſpondere poſſent, quam de infantis exſtincti. Ad hancce disquiſitionem primum compulſus ſum conſpecto ſceleto hiante ſpina vitiato, quod ſubtiliſſimus, vt multis ſpeciminibus egregiis comprobauit, anatomicus, WRISBERGIVS, collega honoratiſſimus, mecum, ſub initium anni inter reliquos infantum morbos ſuper ſpina bifida coram auditoribus commentante, illuſtrationis cauſa communicauit. Huius ſceleti praecipua, quae hoc argumentum feriunt, capita primum deſcribam, dein alia quaedam ſimilia exempla ſubminiſtrabo, nec non argumenta, quantum iudico ad ſententiam, quam ſuſtineo, confirmandam idonea.

§. 9. Ore mihi expoſuit cel. vir, infantem hunc, puellam, a matre natum fuiſſe, venerea lue adeo contaminata, vt et eo morbo exſtingueretur, attamen partu facili, et hunc miſellum absque hydrocephalo ſomnolentum, ſtupidum, pedum vſu omni deſtitutum vixiſſe poſt partum menſes ſeptendecim.

§. 10. In ſceleto ſicco, in quod mihi inquirere vnice datum fuit (infans enim iam ante aliquot annos in lucem prodierat), id mox attentionem mouit, quod longe exilius eſſet, quam pro ea aetate ſolet. Dein facile apparuit, naturam, in oſteogeniae negotio turbatam, non parum a ſolita ſua lege deflexiſſe. Etenim quaedam oſſa, quae diſtincta eſſe et in adultis ſolent, vitioſo concremento coaluerant, alia, conſueto ordine ſolida, vel membranacea exſtiterunt, vel aperturis praeter naturam perforata.

A capite initium vt faciam, moneo, hydrocephali nulla veſtigia me deprehendere. Fons pulſatilis anterior non, vt ſolet, angulo acuto in ſuturam ſagitalem oſſium frontis antice terminatur, ſed inaequali margine ſenſim ampliatus in mediam frontem vsque fine obliquo et ad latera varie exſecto deſcendit. Verſus naſi radicem frontis oſſa, ea aetate alias adhuc disiuncta, et inter ſe perfecte coalita ſunt, vt nonniſi linea eleuatior limitem faciat, et cum oſſibus naſi et proceſſibus

na-

naſalibus maxillae ſuperioris et oſſibus vnguis. Simile concrementum vtrinque regione temporum os frontis cum angulo anteriori et inferiori oſſis bregmatis et alis maioribus ſphoenoidei ſuperficie aſpera nectit. Ne a coalitu iſto oſſium capitis praeternaturali diſcedam, mox addo, ſimile tam antice quam poſtice inter os ſquamoſum vtrinque et os bregmatis obtingere, item inter os petroſum et angulum lateralem oſſis occipitis, et inter hunc et vicinam oſſis bregmatis partem. Concrementum vero hocce eius naturae eſt, quaſi materies quaedam ceracea vel gypſea ſolideſcens ſtatu fluido interſtitiis fuiſſet infuſa, nam eiusdem ſuperficies aſpera inaequalis eſt, nec cum iſta vicinorum oſſium continua, mox profundior iſta mox vltra eam quaſi exorbitans, coloris flaueſcentis, non, vt reliqua, albi, imo hinc inde loca quaedam exigua in hisce interſtitiis membrana modo clauſa conſpiciuntur. Defectus vero eiusmodi oſſei longe plures ſunt in ipſis oſſibus. Scilicet praeter fontis pulſatilis ſupra deſcriptam propaginem os frontis tredecim locis eiusmodi membrana translucet. Facies ſaltim membranacea eſt; an vero cartilago potius vacuum repleuerit, non dixerim. Harum lacunarum ſex antice et inferius in fronte ſuper naſi oſſibus prope ſuturae ſagittalis limitem colliguntur ad piſi magnitudinem vsque, vna maior cum duabus capitulum acus magnis ſiniſtrorſum ſupra orbitam haud procul a ſutura coronali, duae oblongae eo loco marginis orbitae, quo foramen orbitale ſuperius alias occurrit, duaeque aliae maximae oblongae in ſuperiori orbitae pariete pone arcus ſuperciliares. In vtroque oſſe bregmatis prope ſuturam ſagittalem, quae nondum coaluerat, poſtice iterum duae lacunae pellucidae et in ſiniſtro oſſe ad latus haud procul a ſutura lambdoidea iterum alia oſſeſcentiae proxima. In ſquamoſa parte oſſium temporum pariter eiusmodi loca conſpicua ſunt, ſiniſtro tamen latere magis quam dextro. Siniſtro in vniuerſum latere labes oſteogeniae maior videtur quam altero; imo vbi infra angulum oſſis occipitis ſiniſtrum hoc ipſum os et petroſum ſeſe contingunt, lamina oſſea ſubtriangularis ad notabilem profunditatem vi quaſi intropreſſa cernitur, et paullo poſterius irregulare foramen, cui interius membrana praetenditur. Sed et multa alia inſuper in oſſe occipitis, quod quidem vt in infantibus tenerioribus ſolet, quatuor partibus conſtat, aliena ſunt. Nam ſupremus eius angulus non acutus, ſed acu-

minatus eſt, ſutura lambdoidea inſigniter hiat per totam longitudinem figura ſigmoidea, et margine obuerſorum oſſium pectiniformi, apophyſis oſſis occipitis baſilaris cum oſſe ſphaenoideo conferruminata. Quicquid praeterea ſubſtantiae oſſeae inter foramen magnum occipitis et proceſſus pterygoideos continetur, vndiquaque glutine oſſeo ita oblitum cernitur, vt et ſuperficies aſpera inde euaſerit, et foueae pterygoideae omnino nullae adſint, nec alia foramina ibidem quam carotica et iugalia appareant. Adiicio modo de capite mentionem interſtitiorum membranoſorum in media ſuturae ſquamoſae parte, quae reliquiae fontis pulſatilis huius loci in foetu ſunt.

Progredior ad pectus, quod praeter naturam inſigniter prominet, ita vt ſterni ſitus haud multum a linea horizontali deflectat, niſi ſuſpicio, ſub iſta cartilaginum flexilitate ſitum naturalem aliquantiſper fuiſſe turbatum. Sternum, plurimam partem cartilagineum, inſulas ſex oſſeas format, quarum illa ad baſin maxima, lenticularis, nonnihil compreſſa, ceraſi nuce maior; diremta notabiliter a ſubſequente oblonga; quam excipiunt duae aliae inter ſe contiguae, altera ſcil. diametri et figurae lentis ex eruo, altera paullum anterior oblonga et minor; tum denique paullo remotius conſpicua ſunt oſſicula duo alia oblonga minora eadem vicinitate, fere inter cartilagines coſtae verae quartae vtriusque lateris. Reliquum omne ſterni cartilagineum eſt. Oſſicula omnia dicta conuexa inſigniter ſupra planitiem cartilaginoſae partis prominent, quod ipſum ſine dubio nonnihil aliter in ſuccoſo ſceleto quam ſicco ſe habet, cuius cartilagines diſperſo liquido extenuentur neceſſe eſt. Nec absque metu hancce ſtructuram ſterni ad eandem cauſam, quae capitis oſſa corrupit, refero, quippe quum naturam in primordiis oſſeis ſterni mirifice ludere notum ſit *m*).

Columna autem vertebralis flexura laterali manifeſte deformis. Curuaturam praecipuam vertebrae colli paſſae ſunt, quae arcum notabilem, vbi vertebris dorſi iunguntur, conſtituunt; alter arcus in nexu harum cum lumborum vertebris paullo planior. Maximam vero attentionem meretur poſtica vertebrarum lumbarium et oſſis ſacri pars, vtpote lato hiatu praeter naturam diremta. Vertebra prima lumbaris vtrinque per cartilaginem prominentem, vt in ſuperioribus reliquis, iun-

m) ALBINI *icones oſſium foetus*, p. 75. ſq.

ℓta eſt; in ſecunda, oſſa, quae ad ſpinam formandam faciunt, dimota ſede ſua, attamen cartilagine latiori connexa; in tertia cartilago haec ſurſum modo ſupereſt itidem iuſto latior, et latior quam modo dicta, et arcu terminata deorſum deficit. In reliquis vertebris lumbaribus et duabus ſupremis oſſis ſacri deeſt omnino cartilago, et oſſa ſpinae deſtinata ad duas tertias pollicis, media parte latiſſime, diſtant. Reliquae oſſis ſacri parti a dimidio tertiae vertebrae ſacralis membrana denſa praetenſa. Oſſium vero lateralium, hiatum dictum formantium, breuitas maior obtinet, quam ſi in medio inter ſeſe coiuiſſent, ita vt non ſufficiant tubo vertebrali formando, ſcilicet decremento eorum verſus inferiora aucto, ſic tamen, vt et obliqui proceſſus et transuerſi ſuperſint. Prominent vtrinque haec oſſa criſtarum inſtar, in vertebris lumbaribus oblique et cartilagine veſtita, in ſacro autem perpendiculariter et nuda.

§. 10. En igitur plura vitiatae oſteogeniae in hoc ſceleto veſtigia, non in columna vertebrali modo, ſed in capite quoque, inſignia forſitan et in ſterno; vt inde pronum fiat colligere, eandem cauſam, quae vertebras vitiauit, et capitis oſſibus hoſtilem vim intuliſſe.

Similes aliae labes oſſium diuerſarum partium, in quibusdam cum haud exigua degeneratione mollium partium coniuncta, et aliis exemplis ſpinae bifidae comites ſeſe adiunxerunt. De hydrocephali cum eadem ſodalitio, quod haud raro obuenit, iam mentio facta eſt. Aliis caſibus vtrique malo *), vel et ſpinae bifidae ſoli **), vel hydrocephalo ſoli, ſeſe aſſociauit hernia cerebri, ſiue tumor ex cerebro vel lympha vel vtraque per foramen praeternaturale capitis protruſis, qui ipſe licet, plerumque in occipite, rarius in vertice vel lateribus, proueniat, rariſſime in fronte, eius tamen proximo loco dicti exemplum et quidem inſignis molis haud ita pridem notabili hiſtoria conſtitit *n*). Subinde ſtructura capitis valde monſtroſa in eodem homine vna cum ſpina bifida obuiam venit, cuius generis caſus, etiam icone illuſtratus a KERKRINGIO *o*) memoratur, et alius a MORGAGNI *p*), in quo nihil aderat ſub-

*) *Eph. nat. curioſ. Dec. 2. Ann. 2. p. 363. ſqq.*
**) SALZMANNI *Diſſ. de tumoribus quibusdam ſeroſis externis p. 11.*
n) FAXE in *K. Vet. Acad. Handl. 1778. p. 182.*
o) *Spicil. anat. Obſ. 23.*
p) *De ſed. et cauſ. morb. Epiſt. 48. Art. 50.*

ſubſtantiae cerebri, deficiebant oſſa ſincipitis et frontis occipitisque fere integre, oſſa temporum de ſuo loco dimota exiſtebant, tres deerant colli vertebrae, reliquis inter ſeſe conſtipatis et ad partem concretis, quod idem accidit in corporibus ſupremarum dorſi vertebrarum, cum incurvatione ſpinae, cui adhaerebant dextro latere vndecim modo coſtae, alia vt taceam. Stupendam iſtam ſpinam bifidam, quam BIDLOO *q*) deſcribit, quot in capite deuiantis in oſſium formatione naturae veſtigia comitabantur, vitioſae oſſium complicationes, dehiſcentiae, impreſſiones, deformitates, defectus! quot in trunco, diſtortione columnae vertebralis, complicatione, coalitu, dislocatione, deformitate coſtarum et ſterni! In alio homine ſpina bifida detento ſeptima coſta vera cum quatuor ſpuriis coalita cernebatur *r*). Si a magnis et portentoſis vitiis ad exigua transire operae pretium: notari meretur, aliena varia alicubi in fonte pulſatili obſeruata, et vna clunes contractiores, anumque prominentem *s*); et alio caſu tarſi oſſa ita a conſueta figura deflexiſſe, vt pedes deformiter introuerterentur *t*). Plura eiusmodi vna cum ſpina bifida tam in mollibus quam duris incidentia vitia in medium proferri poſſent, ſi opus cenſeretur.

§. II. Ad ſententiam, quam tueri aggreſſus ſum, ſuffulciendam et hoc facere arbitror, quod exſtiterint foeminae, quae pluries infantes hoc affectu vertebrali deturpatos enixae ſunt. Fuit vxor mercatoris, quae primo partu edidit filiam ſaniſſimam, nulloque modo deformem, ſecundo peperit filium in dorſo ſpina bifida correptum, biennio poſt iterum enixa eſt puellam omnibus notis integram, quam autem abſoluto biennio puſio dicto vitio deformis ſubſequutus eſt *u*). Minus fini deſtinato commoda forſitan videbitur cuidam haecce narratio, quum duo infantes integri omnino manſerint, totidemque rurſus hiatum huncce ſpinae experti fuerint, nec hi quidem duo ſeſe immediate exceperint. Quidni vero accipias, in matre cauſam, quae ſemel oſſa vitiauit, per tempus effoetam iacuiſſe, dein vero rediuiuam?

Alia

q) *loc. cit. et Tab.* 3. 4.
r) GILD *Diſſ.* et *loc. cit. p.* 517.
s) *Comm. Nor.* 1741. *p.* 155.
t) ACREL in *K. Vet. Acad. Handl. l. c. p.* 291.
u) BVRG in *Eph. nat. cur. Dec.* 2. *Ann.* 6. *p.* 141.

Alia autem foemina bis puellam ſpatio quindecim menſium interiecto peperit, quarum vtraque hoc vitio laborauit *x*).

§. 12. Si praeterea per gradus a vitio ſpinae vertebralis minimo ad maximum, quod tumorem deſcriptum comitatur, aſcendimus: affinitatem cum monſtroſis fabricis ſummam inueniemus, quarum origines a foetus tenerrimis primordiis deriuare maxime procliue eſt. Incipiendo ab exemplo *y*), quo nonniſi exiguum valde foramen poſtice in vertebra apparuit, deuehimur ad hiatum vnicae modo vertebrae; tum ad fiſſuram quatuor, plurium, in collo, dorſo, lumbis vel oſſe ſacro, vertebrarum; ſuccedit hiatus per totum dorſi tractum et partem colli obſeruatus; et in hisce aliquando iactura proceſſuum obliquorum et transuerſalium ſimul adfuit, vt nihil praeter corpora vertebrarum ſupereſſet; vel fiſſura ipſorum horum corporum. Cur eiusmodi diſtantia vitioſa partium ſiue iactura oſſium notabilis minori iure monſtroſae compagis nomen mereatur, quam diſpendium oſſium quorumdam caluariae nuperrime ex KERKRINGIO et MORGAGNI deſcriptum? Quidni, ſi ſpina hiat in ſodalitio deformitatis capitis, vtrique cauſam eandem aſſignabimus tempusque idem ortus ſui? Nouum pondus eo accedit, quod et in mollibus horum aegrorum partibus varia naturae conſueto ordini aduerſa ſint, et in iis nominatim ſubinde, quae cum ipſo ſpinae tumore commercium habent (§. 3. p. 7.).

§. 13. Omnibus igitur hucusque dictis inter ſe collatis, me iudice, diuulſionem proceſſuum ſpinoſorum eo tempore contingentem, quo cartilago media oſſeae eorum parti intercedit, a lympha intra cauum vertebralem congeſta accuſare non licet: ſed e contrario manifeſtum fit, oſſium vitium praeceſſiſſe, nec, ſine hoc praegreſſo, accumulationi aquae locum vllum exſtitiſſe. Quae vero ſi ſenſim, vel ante partum, vel poſtea increſcat, membranasque, quibus includitur, in ampliorem molem expandat: nihil fit, quam quod in hydropica intumeſcentia conſuetum eſt.

Aſt

x) SALZMANNI *Diſſ. cit. p. 9. ſq.*
y) Conf. §. 3. quae obſeruationes, quibus haec ſcala nititur, comprehendit.

Aſt exſtant duo argumenta, quae hiſce videntur contraria. Alterum hoc eſt, quod in infimo ſacro poſtice ſpina per ſe in foetu pateat; nam non totum os hiare, ſed duas vel tres ſuperiores eius vertebras, inſtar vertebrarum verarum, cartilagine poſtice ad ſpinae locum in foetu claudi, ex anatome conſtat z). Significaui vero iam rariſſime in ima ſede ſacri tumorem hydropicum gigni, nec ſimplicem in ſpina bifida reprehendendum eſſe hiatum oſſium, ſed varios defectus in magnitudine et directione oſſium lateralium ſimul obtinere; in quos velim obſeruatores circa hanc ſedem curatius in poſterum inquirant. Si et hi deſint, tanto inconcinnius nomen ſpinae bifidae vſurpatur, quando nihil praeter naturam dehiſcere dici poteſt. Altera obiectio eſt, quod aliquando poſt partum modo tumor iſte hydropicus prouenerit. Meminit eiusmodi caſus, aliquot modo dies poſt ſupra vertebram lumbarem ſecundam exorti, IO. MAVR. HOFFMANNVS *a*), et alius, ad quartam et quintam vertebram lumb. paullo ſerius emergentis, MAVCHARDVS *b*). Sed fac verum fuiſſe ſeriorem iſtum prouentum, quem narratione aliorum modo compererunt, quid vetat credere, malam iſtam oſſium conformationem praeceſſiſſe quidem, ſed poſt partum eam modo quantitatem lymphae fuiſſe congeſtam, quae cutem in notabile volumen expanderet. Magis aduerſari videtur caſus a LANCISIO *c*) deſcriptus pueri quadrimuli ex contuſione capitis hydrocephalum paſſi, quem ipſum poſt menſem tumor ad coccygem excepit. Si quis exemplo eiusmodi rariſſimo naturam a vera ſpina bifida diuerſam adiudicari cupiat, non repudiabo.

Atque ſic ambiguitas tollitur, beato A ROSENSTEIN *d*) ſubnata, vtrum aqua congeſta ſola tumorem huncce gignere queat, an vitium in oſſium conformatione vna adfuerit, qua ipſa aqua tanto facilius oſſium complemento obeſſe potuerit. SALZMANNVS *e*) plerumque ſubeſſe vitium fabricae in vtero contractum agnoſcit. TREWIVS *) hoc quidem culpae reum facit, interim tanquam cauſas remotas

z) ALBINI *Icon. oſſ. foetus fig.* 54.

a) *Miſc. nat. cur. Dec.* 2. *ann.* 5. *p.* 431.

b) *Eph. nat. cur. Cent.* 9. *p.* 92.

c) MORGAGNI *l. c. Lib.* 1. *Ep.* 12. *art.* 9.

d) *Barnsjukd. p.* 420.

e) *Diſſ. cit. p.* 25.

*) *Comm. Nor. l. c. p.* 163.

motas imaginationem vel percuſſionem grauem matris grauidae accuſat. Nemo vero apertius morbum hunc conformationis effectum et particulare monſtroſae fabricae exemplum, niſi prima conceptione certe paullo poſt exortum, declarauit, quam MAVCHARDVS *f*). Defuit tamen hactenus omnium argumentorum, quae huic ſententiae robur ſuppeditant, iuſta et exacta pro dignitate ponderatio.

§. 14. Etiamſi vero concedas ex mala oſſium conformatione primam ſuam originem duxiſſe tumorem iſtum ſpinae hydropicum et ad monſtroſas fabricas vel naeuos eſſe referendum: multa tamen ſuperſunt circa eius natalia obſcura et ambigua, prout prima hominis primordia, et tanto magis monſtrorum, ſpiſſis adhuc tenebris obuoluuntur. Cauſas monſtroſarum fabricarum non vbiuis easdem eſſe aegre negari poterit, multaque repugnant, quicquid figura, magnitudine, numero, ſuperficie vel colore in foetu alienum eſt, vbiuis a primae conceptionis initiis repetere. Quaedam vitia omnino in tenello embryone ſerius ſubnata videntur, vel aucta ſuperſtite eadem cauſa, quae primum foetui infeſta fuit.

Vt in labe iſta, de qua hic agitur, ſubſiſtam, vel penuriam localem vel coagmentationem labefactatam materiae glutinoſae, ex qua oſſa conflantur, accuſo, quae ipſa in culpa ſunt, vt ne oſſa iuſte perficiantur. Subeſt omnino aliquando in matre vitium quoddam, in infantem tranſiens, et oſſium formationem completam impediens. Ita obſeruatum eandem matrem aliquando plures foetus edidiſſe, labio leporino in maxillari oſſe ſuperiori deturpatos *g*). Et ſupra quoque exempla attuli foeminarum bis foetus enixarum, ſpina bifida correptos. Circumſpicienti mihi vero, quantam vim corruptela humorum, nominatim venerea, ſcorbutica, arthritica, rachitica, in emolliendis et deformandis oſſibus infantum imo adultorum hominum habeat, iuſta ſuſpicio enaſcitur, horum fomitum tanto nocentiorem eſſe potentiam in primo oſteogeniae negotio turbando. Lucem de venereo miaſmate accendunt, quae ſupra de ſceleto infantis a venerea matre prognati eiusque praeprimis multiplici capitis oſſium degeneratione expoſui. In hoc manifeſtum eſt, et ſerius formatis iam plerisque oſſibus liquantem

f) *Eph. nat. cur. Cent. 9. 10. p. 95.*
g) HALL. *Elem. Phyſiol. T. 8. p. 141.*

tem potentiam acris venerei perrexiſſe. Quod enim inter oſſa cranii, ſuturis apud adultos iungi ſolita, effuſum concretumque gelu oſſeum deſcripſi, ex margine vicinorum oſſium multis locis pectiniformi liquato originem traxiſſe videtur, niſi exiſtimes, vberius iuſto ad haecce interſtitia ſuccum oſſeum ex ſanguine redundaſſe. Si ex eodem fonte deriues faciem iſtam ſcabram, quaſi ex glutine ruditer illito, variis locis obuiam, per me licet: iactura vicinarum aliquot partium oſſearum prius potius ſuadet. Eadem de feneſtratis iſtis aperturis cranii oſſium deſcriptis ſentio.

§. 15. Haec ipſa de curationis moliminibus in ſpina bifida aliqua addendi anſam praebent. Quicquid hucusque artis adhibitum, vix vnquam tollendo malo ſuffecit, ſed vitae modo prolongandae et miſeriis minuendis. Strictura per filum, tumoris exſtirpandi cauſa iniectum, fatum praecipitari nouimus; nec minus infauſtus euentus inciſionem lanceolae ope factam fere ſemper excepit. Mira igitur a MORGAGNI *h*) recenſita hiſtoria de eiusmodi tumore ſupra coccygem lanceola feliciter aperto. Verum magis mira alia IO. MAVRITII HOFFMANNI *i*), ob maiorem medullae ſpinalis vicinitatem, de felici tumoris ſimilis lymphatici, ad vertebram ſecundam lumbarem enati, per lanceolam decliuiori loco intruſam punctura, qua facta lympha ſenſim per immiſſam turundam euacuata, et emplaſtrum ſiccans impoſitum. Noxia eſſe quaeuis emollientia et pinguia extus applicata, item fortiorem compreſſionem ob ſuppurationem, imo gangraenam, facile ſubſequuturam, inſciorum chirurgorum temeritas crebro edocuit. Nihil igitur ſupereſt auxiliorum, quam quae aquam congeſtam deriuare in remotiora loca, eliminare vel diſſipare, poſſunt, cuius generis diuretica et purgantia mitiora ſunt, et extus appoſita diſcutientia, cum molli ſpleniorum et faſciarum conſtrictione, quae tumorem ſuffulciunt et nimiae aquae accumulationi reſiſtunt. Obturare fontem lymphae roborantibus vix datur. Ita per annos adeo protrahere aerumnoſam vitam aliquando contigit (§. 5.). Sed hisce oſſa in ſpina diſtantia non vniri, nec membranas expanſas, quae, vt ſolet in membranis diſtentis, craſſitudine quoque creſcunt, contrahi, vtne de labe varia ipſius medullae dicam, quis non videt? Quod

h) *De ſed. et cauſ. morb. l. c.*
i) *Miſc. n. cur. Dec. 2. A. 5. p. 431.*

Quod ad oſſa attinet, tentari meretur, anne, quando corruptela venerea matris culpa ſubeſſe videtur, mercurialibus ſcite per lac infanti exhibitis increſcenti oſſium vertebralium labi praeuerti poſſit, eaque, quibus oſſa remotiora ſaepe afficiuntur, vitia, quae miſeriarum augmentum haud exiguum creant, vitamque ipſam impetunt, minui vel vinci omnino poſſint.

Succedat iam publica praenobiliſſimorum aliquot medicinae alumnorum commendatio, qui ipſi et hoc virtutis et doctrinae praemium conſequuti ſunt, vt, quale vitae ſuae hactenus fuerit curriculum, propriis verbis per typos ſub ordinis medici auctoritate exponere, iis detur. Ordine vero pro more prodeant eo, quo in cathedram diſputandi cauſa quilibet aſcenderit. Addam modo iis, quae de litterariis ſuis conatibus memoriae prodiderunt, argumenta Diſſertationum et Lectionum curſoriarum, quas vocant, quibus ſinguli honores medicos ambierunt.

I.

Vita HERZ ISRAELIS RVER.

Meſchedae vrbe Colonienſi in lucem editus ſum d. 10. Aprilis a. 1756, parentibus optimis ISRAELE ISACO, *matre vero* EVA HERTZ, *gentis Hebraeae. Ab ineunte aetate omnem in me in ciuem vtilem formando parentes cariſſimi poſuerunt operam. Paulo adultior factus humaniores literas apud Vicarios* SCHVLZE *et* LEX *colui. Deinde miſſus ſum Berolinum, vbi Gymnaſium illuſtre Ioachimsthal per duas annos non ſine vtilitate maxima frequentaui. Poſthac incepi ibidem literis medicis operam nauare. Audiui nimirum ill. et cell. viros* GLEDITSCHIVM *in Botanicis, Materia medica et Pharmacia,* WALTHERVM *in Phyſiologia et Anatome,* MAYERVM *in Oſteologia et priuatiſſime in Splanchnologia,* GERHARDVM *in Chymia et Phyſica experimentali, cl. Doctorem* GOENNER *in Phyſiologia, Pathologia tam generali quam ſpeciali et Therapia ſpeciali. Praeterlapſo circiter anno ad artem medicam vlterius excolendam hanc petii Georgiam Auguſtam, in qua ſub Prorectoratu viri ſummie reuerendi* LVDERI KVLENKAMP *ciuium academicorum numero adſcriptus, Praeceptores pariter nactus ſum illuſtres, quos, dum viuam, pie venerabor, ſcil.* BALDINGERVM *in Materia medica, Therapia generali et ſpeciali,* MYRRAYVM *in Bo-*

Botanica et Examinatorio medico practico, WRISBERGIVM *in Anatomia et Arte obſtetricia,* RICHTERVM *in Chirurgia medica et manuali. Praelectionibus cel.* STROMEYERI *in Pathologiam generalem ac ſpecialem quoque interfui et cl.mi Doct.* MÜLLER *in Pharmaciam.*

D. XXX. Septembris nouiſſime praeterlapſi *de vi corticis peruuiani antiſpaſmodica* diſputauit, praemiſſa lectione *de bilis in febribus vel excitandis vel alendis potentia.*

II.

Vita ANDREAE MVRRAY.

Ego, Britannus, filius ANDREAE MVRRAY, *Armigeri, et* CATHARINAE CAMPBELL, *menſe Aprili anni milleſimi ſeptingenteſimi quinquageſimi ſecundi natus Innerneſiae ſum. Atque hoc quidem, quod ad parentes ipſos ſpectat, ſummo me perfundit gaudio, quod ſint ambo adhuc ſuperſtites; quos Deus ter optimus maximus conſeruet! Ipſi iam ab ineunte aetate mea nihil omiſerunt, quod ad educationem pueri liberaliorem attinet, vt praecepta virtutis, quibus Chriſtiana Religio abundat, animo tenero inſtillarent, atque etiam ad doctrinam aliquam artesque bonas addiſcendas viam faciliorem mihi redderent. Prima autem infantia, vti fieri ſolet, patriae dedita addiſcendae Linguae, ad Hiſtoriam, Arithmeticam, Geographiam, eiusmodique ſtudia ſe applicuit. Nouem natus annos Innerneſienſi ſcholae publicae atque in iis regionibus celeberrimae, cui* HECTOR FRASERIVS, *Vir cl. Rector, et* G. SHERRIF *cum* IO. GRAY, *Subrectore, praeerant, traditus, Graecae et Latinae linguae rudimenta accepi, neque non Mathematicae artis primas lineas didici. Sic ideo vsque ad decimum quintum annum ad vlteriora etiam ſtudia prouectus, priuatis tum ſcholis Viri cl.* GRAHAM, *Praeceptoris amiciſſimi, in Graecis, Latinis, Gallicisque magis excolendis linguis vſus ſum. Poſtea animum ad ſtudium medicum inclinans anno ſexageſimo nono, ad almam academiam, quae Edinburgi eſt, profectus, atque pro more a viro ill.* G. ROBERTSON *albo ciuium academiae adſcriptus ſum, vbi medicae artis praeceptores habui celeberrimos, in Anatomicis, Phyſiologicis, Pathologicis, et Chirurgicis illuſtrem* MONRO; *in Chemicis cel.* BLACK; *in practicis bene exercendae artis praeceptis ill.* CVLLEN. *Quod ad artem obſtetriciam attinet Cl.* YOVNG *me hac in re inſtruxit. Noſocomium etiam praeclare inſtructum diligenter frequentaui. Quibus intentus negotiis, cum patri occaſio oblata eſſet procurandi mihi apud Indiae orientalis Societatem munus, quo Medicinae ſtudia non ſine commodo exercere poſſem, menſe Ianuario anni ſeptuageſimi ſecundi in Indiam*

pro-

profectus ſum: et ad tempus in promontorio Bonae ſpei moratus, ſequente Maio Madras feliciter perueni. Vnde cum colonia in vnam Philippinarum Inſularum deduceretur, quae ibi certas ſedes haberet: horum numero etiam adſcriptus ſum. Quum haec autem vario modo a Barbaris vexaretur, toto breui nouae quaerendae ſedis a Colonis ipſis depoſito conſilio, Europae repetendae ſpem libenter amplexus, via, quae Chinenſium oras legit, naui peracta, menſe Iunio anni ſeptuageſimi quinti patria iterum arua vidi. Iam vero cum eam ipſum per ſe habeat naturam ſtudium medicum, vt nouis illecebris ſemper alliciat diſcipulos et nunquam ſatietatem aut faſtidium creet: nihil potius aut antiquius putaui, quam vt id otium, quod nunc mihi datum erat, ipſis artis ſalutaris regulis indagandis conſecrarem. Quam ob cauſam cum Gottingenſis Academiae fama per totam ſane Europam, ob HALLERI *quem olim habuit aliorumque magnorum nominum ſplendorem, celebraretur: iam tum in animo fuit per aliquod tempus hac in muſarum ſede, verſari. Angliam relinquens eodem anno menſe Decembri in Galliam tranſii, paucosque menſes ſancti Omeri moratus, Belgium petii, Lugdunumque Batauorum perueni, vbi per aeſtatem anni ſequentis verſatus ſum. Atque Academicorum ciuium iura de more nactus, inter alios praeceptores etiam Collegia frequentaui viri Cl.* VAN ROYEN *in Botanicis. Decembri denique eiusdem anni Gottingam petii eoque ipſo menſe, a Prorectore* MEISTERO, *Viro Ill., faſces tum gerente, receptus in commilitonum numerum, per reliquos ſemeſtris hyemalis menſes, praeſertim ad addiſcendam linguam Germanicam animum appuli, atque ad excolenda magis ea ſtudia magisque, quae maxime a Graecorum et Latinorum auctorum copia praeclara hauriuntur. Tum etiam totum me libris vtilioribus legendis dicaui: cui ſtudio Bibliothecae Gottingenſis Regiae theſaurus ille praeclariſſimus imprimis fauebat. Statiſtices etiam praecepta ab ill.* SCHLOEZERO *non ſine voluptate accepi. Sequente tamen anno ill.* BALDINGERVM *ſectatus ſum diſcipulus in Pathologicis; ill.* MVRRAYVM *in Botanicis; In Phyſiologicis, et Anatomicis ill.* WRISBERGIVM*; et ill.* RICHTERVM *in Chirurgia: quibus Viris celeberrimis maxime me deuinctum ſentio, non ſolum ob ſumma ea merita, quibus mea ſtudia promouerunt, ſed etiam ob alias cauſas, praeſertim quod humanitatem, amicitiam ac beneuolentiam horum virorum celebratiſſimorum, quae peregrinos magnopere delectant, ſaepe expertus ſum. Neque etiam non maxima cum voluptate et vtilitate frequentaui ill.* HEYNII *ſcholas, quibus Graecam Literaturam tradidit, Pindari Odas, et elegantiam ſtyli Latini expoſuit. Priuatiſſimis porro ſcholis Matheſin mihi illuſtrauit doctiſſimus* MVLLER*; atque quosdam Graecos autores cum Cl.* GLANDORFIO *legi.*

D. XXIV. Nouembris defendit Diſſertationem *de hepatitide maxime Indiae orientalis*, poſt praelectam commentatiunculam *de iudicio ex pulſu arteriarum in morbis.*

II.

III.

Vita IOANNIS FRIDERICI BEHRENS.

Equidem Nordheimii anno huius ſeculi 1757. in hanc lucem editus ſum. Optimi parentes infantem ipſi humanitatis ſtudiis et religionis praeceptis imbuerunt. Hiſce mihi fato ereptis, curae optimorum praeceptorum in ſchola patria committebar, qui ipſi quicquid iis ineſſet fidei et doctrinae abunde mihi erogarunt. Hiſce fundamentis iactis Chirurgiae primum me conſecraui, in qua et per annos quatuor et dimidium me exercui. Poſtea vero deſiderium me cepit, vltra chirurgiae limites euagandi ipſamque rem medicam ex limpidis fontibus hauriendi. Dudum enim perſpexeram cognatione inſeparabili medicinam ipſam chirurgiamque inter ſe contineri. Ad altiora ſtudia ſic praeparatus, anno huius Seculi 1777. Gottingam contendi et, cel. BALDINGERO *faſces Academiae tum tenente, ciuium academicorum numero adiunctus ſum. Copia hic mihi data gratiſſima audiendi cel.* BALDINGERVM *in Methodo formulas conſcribendi, Materia medica, Pathologia, Pharmacia, in Therapia tam generali quam ſpeciali; cel.* MVRRAY *in Botanica, Doctrina de viribus medicamentorum, item Collegio de Morbis infantum, Materia medica, nec non in Excurſionibus dum plantas indigenas explicaret; cel.* WRISBERGIVM, *in Phyſiologia, Anatomia, Medicina forenſi et Arte obſtetricia; cel.* RICHTERVM *in Chirurgia tam manuali quam medica, Therapia ſpeciali, Diaetetica, Morbis oſſium, Vulneribus capitis; tum et cel.* BLVMENBACHIVM *in Oſteologia, et Hiſtoria naturali.*

Sub meo praeſidio d. XVI. Decembris dubia contra ſpecimen *de natura et viribus dulcium* diſcuſſit, curſorie antea in *criſi chronicorum morborum* perſequenda verſatus.

IV.

Vita CAROLI ARNOLDI MEYER.

Anno huius ſeculi quinquageſimo ſeptimo Stadae natus ſum. Pater mihi fuit ARNOLDVS FRIDERICVS MEYER, *tunc temporis praefectus regius ſummus Bremerverdae. Mater mea dilectiſſima, quam ſuperſtitem adhuc mihi eſſe gaudeo,* DOROTHEA HEDEWIG *ex gente* HOFFMEISTER, *eo tempore ob belli iniurias Stadam ſe contulerat. Nunc ſexageſimo*

mo ſeptimo pater pie colendus morte mihi ereptus, tum praefectus ſummus praefecturae, quae Blumenauiae eſt, prope Hannoueram. A primis incunabulis ad annum aetatis meae decimum octauum, priuati mihi ſemper ſuere praeceptores, inter quos praecipue memorandi mihi ſunt cll. BVES, *iam Rector ſcholae Hannouerae florentis, atque* POTT, *qui miniſter verbi diuini Winſae ad Luham. Prima his viris initia litterarum debeo. Ab anno decimo octauo aetatis meae Lyceum quod Hannouerae floret frequentaui. Doctores mihi ibidem contigere b.* BALLHORN, *cl.* SCHVMANN, *qui in hunc vsque diem Lycei illius Director atque cel.* SEXSTROH, *qui nunc munere Paſtoris ad aedem St. Albani in hac vrbe fungitur. Anno ſeptuageſimo ſexto hanc petii academiam, ab ill.* MEISTER, *Regi a conſiliis aulae, tum faſces academiae tenente, in numerum ciuium academicorum receptus. Non ſine gratiſſimo animi ſenſu beneuolentiae, qua Praeceptores mei, de me vere meritiſſimi, ſemper me amplexi ſunt, per omnem vitam recordabor: nullus eſt qui non gratia atque humanitate me ſibi deuinxerit. Docuit me vero cel.* BALDINGER, *Materiam medicam, Semioticen, Pharmaciam. Praelectionibus cel.* MVRRAY *de Re herbaria, Materia medica, Morbis infantum interfui. Cel.* WRISBERG *audiui Phyſiologiam, Artem obſtetriciam, Oſteologiam, Anatomiam ac Medicinam forenſem docentem, eiusque ductu cadauera diſſecui atque operationibus in noſocomio puerperarum interfui. Cel.* RICHTER, *quae de Therapia ſpeciali, Chirurgia tum medica, tum manuali, morbis oculorum, regulis diaeteticis, morbis oſſium, atque cura vulnerum capitis noui, debeo. Scholas cel.* BLVMENBACH *de Pathologia generali, de Oſteologia, de Hiſtoria naturali, ſpeciatim iſta generis humani, de notitia librorum medici argumenti, frequentaui, eiusque ductu cadauera quadrupedum diſſecui. Cel.* STROHMEYER *Therapia generali, Pathologia ſpeciali, notitia plantarum officinalium, cl. D.* MÜLLER *autem Pharmacia me erudiuit. Beat.* ERXLEBENII *Phyſicis chemicisque experimentalibus praelectionibus interfui. A cel.* IO. BECKMANN, *Matheſin puram, Phyſicam experimentalem didici. Cel.* SCHLOEZER *Hiſtoriam vniuerſalem me docuit. Poſt paſchatis feſtum a. ſeptuageſimi noni Hannoueram me contuli, vbi per aeſtatem, ductu celeberr.* WICHMANNI, *medici experientiſſimi, cui me maxime obſtrictum eſſe grato animo profiteor, lectos aegrotorum adire licuit.*

D. XXII. Decembris *de eximio Ipecacuanhae nec non aliorum quorundam emeticorum refracta doſi exhibitorum vſu* diſſeruit, poſtquam *euacuantium ſub initium febrium acutarum capiendorum opportunitatem* breuiter enucleauiſſet.

Hi omnes et ſinguli pereximii Viri prout in examinibus votis noſtris et ſpei egregie ſatisfecerunt, ita et in palaeſtra id praeſtiterunt, quod officii ratio et decus poſtulant. Ad eosdem igitur Doctoris honoribus et immunitatibus ornandos lubentiſſime acceſſi; id quod in ſingulo, mox poſt certamen finitum, factum eſt. Scr. Gottingae, die XXIX. Decembris a. MDCCLXXIX.

(L.S.)

WELLCOME LIBRARY INSTITUTE